

מת (עכו) 2611-05-25 - מדינת ישראל נ' חוסין מוסטפא

מ"ת (עכו) 2611-05-25 - מדינת ישראל נ' חוסין מוסטפא שלום עכו

מ"ת (עכו) 2611-05-25

מדינת ישראל

נגד

חוסין מוסטפא (עצור/אסיר בפיקוח)

בית משפט השלום בשבתו כבית משפט לתעבורה בעכו

[31.08.2025]

כבוד השופטת יונת הברפלד-אברהם

החלטה

1. לפני בקשת המבקש לעיון חוזר בתנאי מעצרו, כפי שנקבעו ביום 5.6.25.

2. כנגד המבקש הוגש כתב האישום במסגרת פ"ל 2607-05-25, המייחס לו ביצוע עבירה מיום 5.5.25 של נהיגה בעודו פסול מנהיגה בתיק 3024-02-24 למשך 24 חודשים בנוכחותו. המשיב הפקיד רישיונו ביום 9.2.25. אותה עת נהג כשרישיון פקע ביום 13.4.24 וללא ביטוח.

3. ביום 5.6.25, לאחר שהתקבלה חוות דעת חיובית מאת הפיקוח האלקטרוני, נעצר הנאשם באיזוק אלקטרוני, תחת פיקוחם של שלושה מפקחים, עד לתום ההליכים כנגדו.

4. מפעם לפעם הוגשו בתיק בקשות לפתיחת חלון במסגרת האיזוק, בין היתר, לצורך יציאת המבקש לבדיקות

רפואיות, אליהן נעתר בית המשפט בהתאם למפורט באותן החלטות ובהתאם לנסיבות שצוינו באותן בקשות.

5. ביום 21.8.25 הוגשה על ידי המבקש בקשה זו, במסגרתה נטען כי המבקש סובל מסכרת לא יציבה, בעטייה חייב לבצע בדיקות דם ובדיקות שונות רבות, לעתים תכופות במהלך התקופה הקרובה. צורפה אסופת מסמכים רפואיים. בשל האמור ועל מנת שלא להכביד על כל הצדדים בהגשת בקשות רבות, חוזרות ונשנות ליציאות המבקש לבדיקות, מבקש לבטל את המעצר באיזוק ולשחררו למעצר בית רגיל. בנוסף, ביקש המבקש להוסיף למערך הפיקוח את אשתו הגב' ריא עוסמאן, זאת על מנת להקל על המפקחים האחרים.

6. התיק הובא לפניי במסגרת תורנות הפגרה. ביום 28.8.25 התקיים דיון בבקשה בנוכחות ב"כ הצדדים והמבקש.

בכל הנוגע לחלונות יציאה לצרכים רפואיים אושרה בקשה המבקש. בכל הנוגע להוספת מפקחת, חזר בו המבקש מבקשתו זו.

7. הבקשה העומדת כעת הינה בקשה לביטול האיזוק ושחרור המבקש למעצר בית.

8. לטענת המבקש, חלף זמן מאז מעצרו, והתיק אף קבוע לתחילת שמיעת ראיות בחודש 09/2025, כאשר לא ידוע מתי יסתיים. בנוסף, השתנו הנסיבות בתיק, כאשר לאחרונה הורע מצבו הרפואי של המבקש, הוא מחזיק במכשיר מיוחד שמוצמד לו לגוף בשל מחלת הסכרת והוא נלקח באמבולנס לבית חולים. לפיכך מבוקש לשחרר את המבקש למעצר בית מלא ללא איזוק עם חלון של שעותיים ביום, לטובת קיום צרכיו הרפואיים או לחלופין, לאפשר לו פתיחת חלונות יומיים במעצר באיזוק, של למצער 3 שעות ביום, כאשר היציאה מותנית בכך שהיציאה היא לבדיקה רפואית בלבד. ב"כ המבקש הפנה בעניין זה למ"ת 2481-02-25 ומ"ת 4314-02-25.
9. ב"כ המשיבה התנגד לבקשה וטען כי מאז מעצרו באיזוק, המבקש נחקר 4 פעמים על עבירות פליליות (שאינן בתחום התעבורה). צוין כי המבקש לא נחקר על הפרה במסגרת מעצרו באיזוק. ב"כ המשיבה סבור כי אם יתאפשר למבקש יציאה מהבית בפתיחת חלונות, הדבר יביא לביצוע עבירות נוספות.
- דיון והכרעה:
10. לאחר ששמעתי את טענות הצדדים בדיון לפניי, מצאתי כי דין הבקשה להדחות, כפי שיפורט להלן.
11. בענייננו המבקש נתון במעצר בפיקוח אלקטרוני לפי סימן ג1 לחוק המעצרים עד תום ההליכים. לפי תיקון 11 לחוק המעצרים - ס"ח תשע"ה מס' 2482 מיום 16.12.2014, הלכה היא כי מעצר בפיקוח אלקטרוני אינו נחשב עוד חלופת מעצר אלא מעצר בתנאי פיקוח אלקטרוני (בש"פ 77/17 פלוני נ' מדינת ישראל [נבו] (11.1.2017) (להלן: "בש"פ 77/17").
12. סעיף 52(א) לחוק סדר הדין הפלילי (סמכויות אכיפה - מעצרים), תשנ"ו-1996 קובע כי עיון חוזר בהחלטה בעניין הנוגע למעצר, לשחרור או להפרת תנאי השחרור בערובה, ייעשה רק אם "נתגלו עובדות חדשות, נשתנו נסיבות או עבר זמן ניכר מעת מתן ההחלטה".
13. בבקשה לעיון חוזר, בית המשפט אינו דן מחדש בחלופת המעצר שנקבעה במקור, במקרה שלפני, ההחלטה שהורתה על מעצרו של המבקש באיזוק, אלא בוחן האם מאז ההחלטה המקורית שניתנה התגלו עובדות או נסיבות חדשות או שעבר פרק זמן ניכר, אשר יש בהם כדי לשנות את נקודת האיזון הראויה בין האינטרס של המשיב לבין האינטרס הציבורי בהגנה על ביטחון הציבור והבטחת תקינות ההליך השיפוטי (בש"פ 7125/07 פלוני נגד מדינת ישראל; בש"פ 2/06 אייל זילברפרב נגד מדינת ישראל; בש"פ (נצרת) 389/10 יוסף בן נימר הייב נגד מדינת ישראל) וכן ראו מ"ת (עכו) 13809-06-21 מדינת ישראל נ' נג'אר(עצור/אסיר בפיקוח), פורסמו במאגרים המשפטיים.
14. בבש"פ 6845/07, קוסטריקין נגד מדינת ישראל, קבעה כבוד השופטת ארבל:

"הדרישה באשר לחלוף זמן ניכר מעת מתן ההחלטה, היא גמישה והפרשנות הניתנת לה מותאמת לנסיבות כל מקרה ומקרה, תוך יציאת איזון ראוי בין הפגיעה הנגרמת לנאשם הספציפי בשל חלוף הזמן, אל מול האינטרס הציבורי. נראה כי הקביעה שעבר "זמן ניכר" מעת מתן ההחלטה, באופן המקים עילה לעיון חוזר בהחלטה, הנה תולדה של נסיבות העניין. פרק זמן מסוים ייחשב כ"ניכר" בשים לב, בין השאר, למאזן שבין הפגיעה הנגרמת לנאשם הספציפי, בשל חלוף הזמן, אל מול האינטרס הציבורי כי ימשיך לשהות במעצר באותם תנאים. במסגרת מאזן זה יובאו בחשבון, בין היתר, חומרת העבירות המיוחסות לנאשם, מידת המסוכנות שלו, התנהגותו במעצר או אופן עמידתו בתנאי חלופת המעצר ונסיבותיו האישיות: המשפחתיות, הכלכליות והנפשיות...במכלול השיקולים יש ליתן את הדעת גם למהות הבקשה. במידה שמדובר בבקשה מצד נאשם המשוחרר לחלופת מעצר לעבוד ולהתפרנס, יטה בית המשפט להיענות לבקשה וזאת ככל שהדבר לא פוגע באינטרס הציבורי או בהליכי המשפט ובכפוף לתנאים מסוימים אשר יאיינו את מסוכנותם".

15. בפסק דין שניתן בבית המשפט העליון מפי כב' השופט מינץ (בש"פ 5060/22 הייב מחמוד נ' מדינת ישראל (נבו 08.08.2022)), שם נעצר נאשם עד תום ההליכים בעניינו בגין עבירות חמורות של ניסיון רצח ועבירות נשק בצוותא. העיר כב' השופט מינץ ביחס לבקשה דומה, בפרק זמן בו אותו מבקש היה עצור (בפועל), כי 4 חודשים אינם בבחינת "זמן ניכר" המצדיק עיון בתנאי המעצר ואין בתקופה זו כדי להקהות את המסוכנות שנשקפה מאותו מבקש, וכי לצד חלוף הזמן (לגביו צוין כי לא חלף מספיק זמן) יש לקחת בחשבון גם את חומרת העבירות המיוחסות לנאשם, מידת המסוכנות הנשקפת ממנו, התנהגותו במעצר ונסיבותיו האישיות.

16. בבש"פ 9573/09 עבדאללה סלימאן נ' מדינת ישראל נקבע כי "כידוע, על-מנת שיורה בית המשפט על שחרורו של נאשם לחלופת מעצר, עליו בראש ובראשונה להשתכנע כי ניתן ליתן באותו נאשם את האמון שלא ינצל לרעה את דבר שחרורו ויביא להפרת תנאי חלופת המעצר שנקבעו (בש"פ 1352/07 פאחל נ' מדינת ישראל (לא פורסם, 22.2.2007); בש"פ 4574/07 מדינת ישראל נ' אבוקיעאן (לא פורסם, 28.5.2007); בש"פ 2829/08 סוסן נ' מדינת ישראל (לא פורסם, 8.4.2008)). ואולם, מדפוס התנהגותו הסדרתי של העורר, בתחום התעבורתי, עולה החשש כי לפנינו נאשם שאין אימת הדין שורה עליו - וככזה, יקשה עלי לראות כיצד ניתן לתת בו את האמון שלא יביא להפרתם של תנאי חלופת המעצר שנקבעו בעניינו (בש"פ 3130/07 בטיטו נ' מדינת ישראל (לא פורסם, 23.7.2004); בש"פ 7986/08 גיולה נ' מדינת ישראל (לא פורסם, 23.9.2008); בש"פ 7038/09 אבו אסעד נ' מדינת ישראל (לא פורסם, 14.9.2009)).".

17. בבש"פ 2043/24 פלוני נ' מדינת ישראל (נבו 31.3.2024), עמד בית המשפט על הגדרת המושג "אמון" אותו ניתן לתת או שלא לתת באדם נתון לצורך בחינת חלופת מעצר כזו או אחרת במעצר של נאשם עד לתום ההליכים: "צדק בית המשפט בצינו כי האפשרות לתת אמון בנאשם היא אחד הפרמטרים החשובים ביותר בהחלטות שעניין חלופת מעצר. ברם, לצד זאת יש לזכור כי אין אנו עוסקים באמת-מידה מוסרית של "אמון" (במובן של integrity) אשר מעמידה לנגד עינינו את בעלי המידות הטובות לעילא ולעילא. עסקין באמת-מידה של "אמון מעשי", אשר חלה בהקשרם של נאשמים בפלילים שמעשיהם החמורים מאומתים בראיות לכאורה. בהקשר זה, עלינו לשאול את עצמנו האם הנאשם ימנע מלהפר את התנאים המגבילים שייקבעו עבורו במסגרתה של חלופת מעצר כזאת או אחרת - בין מחמת רצון טוב ובין בשל המורא מפני הסנקציה החריפה שתוטל עליו במקרה של הפרה. לדידי, נאשם שניתן להניח לגביו, בדרגה גבוהה של הסתברות, כי יקיים את תנאי החלופה, אחד-לאחד, כלשונם וכרוחם, בשל המורא מפני הסנקציה הקשה אשר תוטל עליו במקרה של הפרה, גם הוא בגדר נאשם שאפשר לתת בו אמון - בהקשרנו-שלנו."
18. בעניינו של המבקש, חלפו חודשיים וחצי מאז מעצרו באיזוק, אשר לטעמי אינם בגדר חלוף זמן מספק, המצדיק עיון מחדש בתנאי מעצרו ואין בתקופה זו, כדי להקהות את המסוכנות שנשקפה ממנו או להעלות את רמת האמון שניתן לתת בו. כמו כן גם לא מצאתי כי חל שינוי בנסיבותיו של המבקש, כזה אשר מצריך שחרור ממעצרו או פתיחת חלונות קבועים במעצרו באיזוק.
19. במקרה שלפניי מדובר במבקש רצידיביסט שרמת מסוכנותו גבוהה מאד. המבקש נהג לכאורה כשהוא נתון בפסילה, אשר הושתה עליו נוכח הרשעתו הקודמת, באותה עבירה, בשלושה מקרים שונים, לצד עבירות חמורות נוספות. המבקש נוהג משנת 2023 בלבד, ובהיותו נהג חדש, כבר הספיק לצבור לחובתו 5 הרשעות חמורות. בנוסף להרשעתו האחרונה שפורטה לעיל, לחובתו 3 הרשעות חמורות בעבירות חוזרות של נהיגה כבלתי מורשה, כשלאחת נלוות עבירות של אי ציות לאות שוטר ונהיגה בקלות ראש, בגין כל אחת, ריצה עונשי מאסר לתקופות שונות. כמו כן, לחובתו הרשעה בעבירה של נהיגה באור אדום ורישום פלילי הכולל 7 הרשעות בין השנים 2015-2023. הדבר מלמד כי מורא החוק ורשויות האכיפה אינם מרתיעים את המבקש ועל התעלמותו מסנקציות הנגזרות כנגדו.
20. מסוכנותו של המבקש גם פורטה ונבחנה באופן מעמיק עוד במסגרת ההחלטה לאיזוק מיום 5.6.25 (ראו סעיפים 9-10 להחלטה) שם נאמר ע"י כב' השופטת טפטה כי-
"מסוכנותו של המשיב בנהיגה נלמדת מנסיבות ביצוע העבירות, מחומרתן ומרישומן הפלילי. נהיגה בפסילה היא מעבירות התעבורה החמורות ומקימה עילת מעצר בגין מסוכנות. נכונים הדברים ביתר שאת כשמדובר בעבירה שנעברה לכאורה זו הפעם השלישית, בעת שעומד ותלוי נגד המשיב עונש מאסר מותנה לתקופה של 10 חודשים כשבעברו 2 הרשעות דומות ועבירות חמורות נוספות שלא היה בהן כדי להרתיעו. התנהגותו של המשיב מעידה על זלזול בצווי בית המשפט ועל מי שאינו ירא מהדין."
- עוד נקבע כי "בהינתן המסוכנות הגבוהה שנשקפת מהמשיב אני סבורה כי לא ניתן לתת במשיב האמון שלא יפר חלופת מעצר זו וכי אין מקום לשחררו למעצר בית."
21. אמנם בעניינו של המבקש חל שינוי נסיבות במצבו הרפואי בעניין מחלת הסכרת שהתגלתה אצלו, דבר אשר נתמך במסמכים שצורפו וגם כפי שניכר, מהבקשות בתיק, אך לא מצאתי, בשלב זה כי יש בכך להביא לפתיחת חלונות קבועים באיזוק ולא הוכח בפני כי על המבקש לבצע בדיקות יומיומיות בבית החולים או במרפאה. כמו כן, ככל והמבקש יצטרך לצאת לביצוע בדיקות תקופתיות הנוגעות במצבו הרפואי או ביקור רפואי חד פעמי, ניתן יהיה לאשרן במידת הצורך באופן חד פעמי ובהתאם לשעות הזימון, בצירוף מסמכים תומכים, כפי שכבר אושר בעבר וכפי שכבר אושר בדיון שהתקיים ביום 28.8.25.
22. אציין כי ב"כ המבקש הפנה בטיעונו לתיק תת"ע 2481-02-25, שאינו מ"ת ואינו קשור לעניינו. בנוסף עיינתי בהחלטה במ"ת 4314-02-25 אליה הפנה ב"כ המבקש, מקרה אשר שונה מהמקרה שלפנינו. במקרה שם מדובר בביצוע עבירות שונות, של הלנה והעסקה של שני תושבים זרים ויותר. למבקש שם שינוי קיצוני במצבו הבריאותי והכלכלי וניתנה לו אפשרות לצאת לעבודה בלבד.
23. במקרה זה, ובאיזון הראוי אל מול האינטרס הציבורי, סבורני כי לאור פרק הזמן הקצר מאז מעצרו של המבקש ובשים לב למסוכנותו הגבוהה, שלטעמי עדיין לא פחתה, עדיין לא הגיעה השעה לדון בשינוי בתנאי מעצרו באיזוק ואין מקום להורות על מתן חלונות קבועים במסגרת מעצרו באיזוק בשלב זה.
24. אשר על כן הבקשה, נדחית.
תיק החקירה הוחזר למשיבה.
ניתנה היום, ז' אלול תשפ"ה, 31 אוגוסט 2025, בהעדר הצדדים.